

ת"פ (רמלה) 18455-09-22 - מדינת ישראל נ' עבדל חסונה

ת"פ (רמלה) 18455-09-22 - מדינת ישראל ע"י נ' עבדל חסונה ע"שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 18455-09-22

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד זהבי

נגד

עבדל חסונה ע"י

ב"כ עו"ד גלאון

בית משפט השלום ברמלה

[23.03.2025]

כבוד השופטת רבקה גלט

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 43 שנים, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסכמה דיונית, בעבירות של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק, נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, נהיגה ללא רישיון (פקע) לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תשל"ל-1970, והחזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 27.8.22 בשעה 03:11 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לכתובת המתלוננת בעיר לוד כשהוא מצויד במשבש תדרים וכפפות, והתפרץ לרכבה בדרך שאינה ידועה במדויק, הניע את הרכב באמצעות מפתח מותאם, נכנס אל הרכב ונסע מהמקום. בהמשך, נהג במהירות תוך עקיפת כלי רכב, על כביש 465 לכיוון מחסום רנתיס. בנסיבות אלה, הוקם מחסום יזום סמוך למחסום רנתיס אשר במסגרתו נפרסו דוקרנים על הכביש. משהבחין הנאשם במחסום, עלה על הדוקרנים ונסע לאחור, תוך שפגע בניידת שעמדה בסמוך ובה שהה השוטר אבדלינוב, ונעצר מאחר שנחסם על ידי כלי רכב אחרים משני צדיו. מיד ובסמוך, ניגש השוטר סגל אל הרכב ופתח את דלת הנהג, תוך שצעק אל עבר הנאשם "משטרה אתה עצור, עצור את הרכב", כאשר פלג גופו העליון בתוך הרכב. הנאשם התעלם מהוראות השוטר, וזה ניסה למשכו אל מחוץ לרכב, אולם הוא התנגד, הכניס את הרכב להילוך אחורי, ולחץ על דוושת הגז על מנת לנסות ולהימלט, תוך שהוא פוגע שוב בניידת השוטר אבדלינוב, בעוצמה. כתוצאה מכך, קיבל השוטר מכה חזקה בראשו ונגרמו לו כאבים בראש, בגב ובצוואר, והשוטר סגל נהדף לאחור. בהמשך, הורה סגל פעם נוספת לנאשם לעצור, אולם הוא לא שעה להוראת השוטר. אז, הוציאוהו השוטרים מהרכב, תוך שהוא משתולל ומניף ידיו ורגליו אל כל עבר עד אשר השתלטו עליו. כתוצאה ממעשיו, נגרם לרכב המתלוננת נזק בשווי שאינו ידוע במדויק. באותן הנסיבות, החזיק הנאשם בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.1188 גרם נטו, וסם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 0.7803 גרם נטו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, אך ביום 4.12.22 שוחרר הנאשם בהמלצת שרות המבחן לקהילה טיפולית "אילנות". שלב הטיעונים לעונש

הנאשם הורשע כאמור, ביום 4.6.23. בין הצדדים לא גובשו הסכמות עונשיות אך הוסכם כי יינתן תסקיר. מאז, התמשך שלב הטיעונים לעונש עד הלום, בשל נכונותו של בית המשפט לאפשר לנאשם טיפול שיקומי. ניסיונות השיקום בעניינו ידעו עליות ומורדות, אך בסופו של דבר, למרבה הצער, לא השכיל לצלוח את התהליך בהתאם לדרישות שירות המבחן, ואין לפנינו המלצה שיקומית. במהלך תקופה ארוכה של למעלה משנה וחצי, הוגשו תסקירים רבים.

התסקיר הראשון מיום 15.2.24. תיאר את הנאשם כבעל משפחה ואב לחמישה ילדים. בעת הגשת התסקיר היה הנאשם משולב בקהילה הטיפולית "אילנות" כחלופת מעצר. נכתב כי חווה ילדות קשה, התייתם מאב בגיל 9, וחווה מצב כלכלי דחוק, כאשר אמו נאלצה לעבוד שעות רבות לפרנסת המשפחה. על מנת לסייע, עזב את לימודיו לאחר 7 שנות לימוד, והחל לעבוד כבר בגיל 14. בגיל 18 החל לצרוך קנאביס ואקסטזי, ובהמשך גם קוקאין, וכן ביצע עבירות גניבה למימון הסמים. בעברו מאסרים ממושכים, וניסיונות גמילה נכשלו כשלמרות סיום תכנית טיפולית שב לצרוך סמים. נכתב כי הפעם מגלה הנאשם מחויבות ורצינות לגבי תכנית הטיפול ב"אילנות", נמצא בשלב ד', מתגורר בהוסטל ויוצא לעבודה מזה מספר חודשים. על פי התרשמות צוות הטיפול, למד לקחת אחריות ורכש תובנות חדשות לגבי דפוסי התנהגותו. שירות המבחן מעריך כי חל שינוי משמעותי בדפוסי החשיבה וההתנהגות של הנאשם, היות והוא מגלה מודעות לדפוסים ההרסניים שאימץ בעבר ומביע רצון כן לשינוי, מצליח להתמודד עם קשיים ומשקעים רגשיים מילדותו באופן פתוח. בסיכום נכתב כי עדיין לא ניתן לשלול סיכון, אך הדרך השיקומית בה בחר, מהווה מענה לצמצומו. לאור התקדמותו, ועל מנת לדרבנו להמשך שיקום, הומלץ על דחיית הדיון במספר חודשים. ביום 11.3.24 הוגש תסקיר מעדכן, בו נכתב כי ביום 4.3.24 הורחק הנאשם מקהילת "אילנות", מאחר שניסה להטות את תוצאת הבדיקה לאיתור שרידי סם, באמצעות מסירת דגימה שאינה שלו. בבדיקה שנערכה מטעם שירות המבחן לא נמצאו שרידי סם, והנאשם הסביר כי נטל תרופה לשיכור כאבי גב, וחשש שתשפיע על הבדיקה, לכן הביא דגימה של בן משפחה. כיוון שהנאשם הביע חרטה על מעשיו ורצון לשוב לקהילה הטיפולית, הומלץ להמתין לביורר האפשרות לחזרתו לקהילה. בינתיים, הנאשם שהה במעצר בית. בעקבות ההתפתחויות, הורה בית המשפט כי שירות המבחן יבדוק התאמת הנאשם לשילוב בבית המשפט הקהילתי.

ביום 16.4.24 הוגש תסקיר שני, בו נכתב כי הנאשם שהה בקהילה הטיפולית שנה ושלושה חודשים עד להרחקתו. הובהר כי כששב מביקור בביתו התוודה כי הביא דגימה שאינה שלו, ועזב את הקהילה על דעת עצמו. נכתב כי על פי כללי הקהילה, בנסיבות שכאלה ניתן יהיה לשקול חזרתו לקהילה רק בחלוף 3 חודשים. לאחר ההרחקה הנאשם שב לעבוד, ומעסיקו מרוצה ממנו. עוד נכתב, כי במהלך התקופה הנאשם ביצע 5 בדיקות שתן, אשר באחרונה מביניהן נמצאו שרידי קוקאין. אך שלל שימוש וטען כי מדובר בטעות בבדיקה. הנאשם חזר והביע רצון להשתלב בטיפול ביחידה העירונית להתמכרויות, אליה פנה מיוזמתו, אך הגיע לשם פעם אחת בלבד. במצב דברים זה, שירות המבחן טרם גיבש עמדתו והומלץ על דחייה בה תבחן שוב יכולתו לשילוב במסגרת טיפולית. אשר לאפשרות שילובו בבית המשפט הקהילתי, מסר שרות המבחן כי לאור חוסר הבהירות במצבו, והקושי שלו לשתף בכנות, קיים ספק האם יוכל לעמוד בהליך אינטנסיבי ודרשני.

ביום 30.6.24 הוגש תסקיר שלישי, לפיו הנאשם שולב בטיפול במרכז "מטרה" בעיר לוד, אך בחלק מבדיקותיו במרכז ובשרות המבחן נמצאו שרידי הרואין, וההתרשמות היא לנסיגה במצבו. בשיחות עמו, מסר כי עשה שימוש לרעה בתרופה לשיכון כאבים אותה נטל בכמויות גבוהות באופן יומיומי. בנוסף, הנאשם עזב את עבודתו, הביע קושי להתמודד עם שגרת החיים מחוץ לקהילה הטיפולית ורצון לשוב למסגרת טיפולית פנימייתית. נכתב כי שלב ההוסטל בו היה הנאשם טרם עזיבתו הוא מורכב, ועלולה לחול רגרסיה. עם זאת, לאור רצונו של הנאשם לשוב להליך טיפולי ולשקם את עצמו, הומלץ שוב על דחייה במהלכה ישולב הנאשם בתוכנית המותאמת לצרכיו, ותחילה יידרש למסגרת אישפוזית.

תסקיר רביעי הוגש ביום 14.10.24. נכתב כי הנאשם סיים בהצלחה טיפול באישפוזית "ויקטוריה" ולאחר מכן שולב בהוסטל "אביבים". צוין שוב, כי המעבר מקהילה סגורה למסגרת פתוחה עלול להיות כרוך ברגרסיה, על כן נועד השילוב בהוסטל לסייע ברכישת כלים לניהול חיים מחוץ למסגרת העוטפת. גם כעת נכתב כי עמידה בדרישות בית המשפט הקהילתי עלולות להקשות על תהליך הטיפול בהוסטל, ואף אין צורך בהליך קהילתי שעה שההוסטל מספק את מרבית המענים הנדרשים לנאשם. הומלץ על דחייה לשם בחינת התקדמות הנאשם במסגרת ההוסטל.

ביום 25.11.24 הוגש תסקיר קצר בו נמסר כי הוסטל "אביבים" הודיע על הפסקת הטיפול בנאשם. תסקיר חמישי הוגש ביום 2.12.24, בו הובהר כי על פי דו"ח סיכום הטיפול בהוסטל, עלו קשיים רבים בהשתלבותו של הנאשם, היעדר בשלות ומוטיבציה להתמסר לטיפול, שימוש במניפולציות על מנת להשיג את מבוקשו, ואי נטילת אחריות על התנהגותו, על כן הוחלט להפסיק את שהותו במסגרת הטיפולית. הנאשם שב לחיות בביתו עם משפחתו, וממשיך בעבודתו כחשמלאי. קצין המבחן אף הוא התרשם מקושי בהתייחסות עניינית וביקורת עצמית, ואינו מגלה מוטיבציה לשינוי דפוסיו ולדרישות הטיפוליות. במצב זה, הומלץ על ענישה קונקרטיה ומציבת גבול.

בדיון ביום 8.12.24 ביקש הנאשם בכל לשון לקבל הזדמנות נוספת לחזור להוסטל "אביבים", וטען כי הפנים שאין די בטיפול במסגרת N.A אליה פנה בעצמו. לפיכך נתבקש שירות המבחן לברר אפשרות חזרתו למסגרת.

תסקיר שישי ואחרון הוגש ביום 24.12.24. נכתב כי הנאשם מתאר את מאמציו ויכולתו להיעזר במסגרת הטיפולית, מתאר כי הוא ממשיך בעבודתו, מתרחק מסביבה שולית, ורואה בתפקודו ביטוי לשינוי שערך בחייו. עם זאת, עלה קושי לזהות את דפוסיו המכשילים, ובעיקר התנהלותו האימפולסיבית, היותו מרוכז בצרכיו, ומשמעות החלטותיו לטווח הרחוק. נכתב כי ההערכה היא שלא יהיה בטיפול אמבולטורי מענה מספק לסיכון שבמצבו, אך נכונותו לחזור למסגרת פנימייתית הינה מסויגת ובלתי מגובשת. מהוסטל "אביבים" נמסרה התרשמותם מהיעדר בשלות מספקת והתנהלות שאינה תואמת את צרכי המסגרת, בין היתר גם בשל היעדר אפשרות לבסס עם הנאשם יחסי אמון בסיסיים. בסיכום של דבר, נכתב כי הפרוגנוזה להתמדה והצלחה בתנאי קהילה נמוכה, ומצד שני, לא יהיה די במסגרת אמבולטורית בקהילה, על כן ביקש שרות המבחן לסיים את ההליך ללא מעורבותו. טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה לחומרת העבירות, והדגישה כי הנאשם גנב רכב בשעת לילה בכוונה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית, תוך כדי נהיגה פרועה וניסיון הימלטות מכוחות המשטרה, אשר יצרו סכנה ממשית. עוד טענה לחומרת הנסיבות בהן פגע בניידות וסיכן שוטרים. אם לא די בכך, נתפסו ברשותו סמים מסוכנים מסוגים שונים. נטען כי לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל עבירות רכוש ותעבורה, ואף ריצה מאסרים ממושכים, אך הדבר לא הרתיע אותו מלהמשיך בהתנהלות עבריינית. לטענת התביעה מכלול נסיבות האירוע משקף מסוכנות גבוהה, על כן יש לקבוע מתחם הולם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר. בסיכום של דבר, עתרה התביעה לעונשים של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישונו בפועל ועל תנאי, והפעלת הפסילה על תנאי התלויה נגדו במצטבר. בנוסף, עתרה התביעה לפיצויים לשוטרים ולבעלת הרכב הגנוב.

ב"כ הנאשם טען בעניין נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אובדן אביו כשהיה ילד, הקושי הכלכלי הדוחק, יציאתו לעבודה בגיל ילדות, התדרדרותו לסמים, וההסתבכות בפלילים בעקבות זאת. עוד הפנה לכך שהנאשם נישא בגיל 19, והוא אב ל-5 ילדים. נטען כי הנאשם עשה מאמצים גדולים להיגמל מהתמכרותו לסמים, והתקדם עד שלב ד בקהילה הטיפולית. גם לאחר שנפלט משם, שולב במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות ובקבוצות N.A. במקביל לכך, הנאשם מתמיד בעבודתו. נטען כי חרף התסקיר האחרון שהעלה תמונת מצב בעייתית, יש לזקוף לזכות הנאשם את הישגיו בכך שהשלים שנה ושלושה חודשים בקהילה, ולאחר שמעד שב וסיים אשפוזית. כיום, מאחר שנטל אחריות ועבר תהליך שיקומי משמעותי, נטען כי יש למקמו בתחתית המתחם שייקבע. בעניין זה, הוגשה פסיקה, על מנת לתמוך בטענה לפיה המתחם ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר. עוד ציין ב"כ הנאשם שיש להתחשב בתקופה הממושכת בה היה הנאשם עצור.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, ואמר כי אכן מגיע לו עונש. עוד אמר כי בקהילה הטיפולית רכש הבנה של חייו והוא יודע כי הושקעו בו כספים ואנרגיות. אשר לעבירות הפגיעה בשוטרים, אמר כי לא פעל בכוונה לפגוע בהם, אך הוא לוקח אחריות למעשים. בסוף דבריו אמר "אם אפשר להתחשב בי ולא להכניס אותי למקומות, אני לא חושב לוותר על עצמי ולא לחזור לסמים, אני רוצה להמשיך לעשות שינוי בחיים שלי". מתחם העונש ההולם

אכיפת החוק כלפי השולחים יד בכלי רכב, נועדה להגן על האינטרס החברתי של שמירת קניינו של הפרט. כלי רכב הם כידוע נכסים רבי ערך, אשר מטבע הדברים נותרים חשופים בעת חנייתם ברשות הרבים, ועל כן יש חשיבות רבה להגנה על זכות הקניין בהם. מעבר לכך, תופעת גניבתם של כלי רכב, היא בעלת השפעה מזיקה במעגלים כלכליים רחבים, ובין היתר נודעת השפעתה על שוק הביטוח, כך שגם מבחינה ציבורית קיים עניין רב באכיפה. לאור אינטרסים חשובים אלה, מדיניות הענישה בעבירות רכוש כלפי כלי רכב היא מחמירה.
בבש"פ 2593/24 פלוני נ' מד"י (9.4.24) נאמר:

עמדתי בעבר על כך שתופעת גניבת רכבים מישראל והעברתם לשטחים מהווה "מכת מדינה" וכי יש בה לפגוע בביטחון הציבור (בש"פ 2070/11 עבדאללה נ' מדינת ישראל (21.3.2011) (להלן: עניין עבדאללה); (בש"פ 7014/12 מוחמד נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.10.2012)). לעניין המסוכנות הטמונה בעבירה זו אפנה לדברים שכתבתי בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.1.2010) (להלן: עניין מסארוה): אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן 'מתחכמות', הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאידינא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך. ואמנם, בגין עבירות של גניבת רכב, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר משמעותיים, כעולה מן הדוגמאות שלהלן. אציין כי בחלק מן המקרים שיובאו, דובר בנאשם אשר ביצע את העבירות תוך שהייה שלא כדין בישראל, אך נסיבה מחמירה זו, אינה מתקיימת בענייננו, והדבר יילקח בחשבון:

בע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מד"י (29.12.14), נדחה ערעורו של הנאשם שהוטלו עליו 30 חודשי מאסר בגין אירוע של גניבת רכב, נהיגה פוחזת, והפרעה לשוטר, שהתבטאו בהתנגשות בניידת משטרה, גרימת התנגשויות בין רכבים בכביש, ומרדף רגלי לאחר מכן. לנאשם היה עבר פלילי. בית המשפט העליון ציין כי במקרים שעובדותיהם דומות, המעריבים גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, ונהיגה פזיזה ורשלנית, ושבהם לא נגרם נזק לחיי אדם או פגיעה קשה בגוף, הענישה הנהוגה היא בטווח הנע ככלל בין 12 לבין 32 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 2054/18 רבאיעה נ' מד"י (12.3.2018) נדחתה בקשת רשות ערעור בעניינו של הנאשם שהורשע בגניבת רכב, הפרעה לשוטר, ונהיגה פוחזת, בכך שגנב קטנוע ונהג בו באופן מסוכן בניסיון להימלט משוטרים, ללא רישיון נהיגה. הנאשם היה צעיר ללא עבר פלילי, והוגש בעניינו תסקיר חיובי. בית המשפט קמא קבע מתחם הנע בין 10 ל-25 חודשים, ובהתחשב בנסיבותיו הטיל 10 חודשי מאסר. הערעורים על חומרת העונש נדחו.

ברע"פ 9269/17 אבו עישא נ' מד"י (15.1.18) דובר בנאשם שהורשע בגניבת רכב, נהיגה בפסילה, נהיגה פוחזת, והכשלת שוטר. כשהבחין במחסום משטרתי עלה על מדרכה, החל לנסוע בניגוד לכיוון התנועה, אילץ ניידת לבלום, עלה על אי תנועה, וכשנתקל בפקק תנועה נטש את הרכב ונמלט, עד שנתפס. בית המשפט קמא הקל בעונשו משיקולי שיקום, והסתפק בהארכת מאסרים על תנאי שהיו תלויים נגדו. ואולם, בית המשפט המחוזי החליט להחמיר והטיל 15 חודשי מאסר, שכן הליך השיקום לווה בהפסקות ותפניות. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל בבית המשפט המחוזי, בגין עבירת גניבת רכב ועבירות נוספות

בעפ"ג (מח' חי') 10294-07-22 מצארוה נ' מד"י (20.10.22) הורשע הנאשם ב-4 אישומי גניבות כלי רכב תוך 12 יום, לאחר שהותקנו בהם אמצעי מעקב, ושימוש במפתחות משוכפלים. בנוסף, הסיע תושבי האזור, לצורך העבירות. בית המשפט קמא התחשב בתסקיר חיובי שהוגש, והטיל 15 חודשי מאסר. על העונש הוגשו ערעורים הדדיים. ואולם, בית המשפט המחוזי החליט שלא להתערב בעונש שהוטל.

בע"פ (מח' חי') 36024-05-20 דקה נ' מד"י (18.6.20) הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות, בהתפרצות למגורים בצוותא, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הפרעה לשוטר ונהיגה פוחזת שגרמה לתאונת דרכים, כל זאת תוך שהייה בישראל שלא כדין. בית המשפט קמא הטיל עליו 14 חודשי מאסר, וערעורו על חומרת העונש נדחה. בעפ"ג (מרכז) 48124-03-24 חמאדן נ' מד"י (לא פורסם), דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בשהייה שלא כדין, פריצה וגניבת רכב עם אחר, נהיגה פוחזת שהתבטאה בחציית קו לבן באופן שחייב נהג אחר לסטות מנתיבו, נהיגה ללא רישיון, והפרעה לשוטר. בית המשפט קמא קבע כי המתחם נע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל, והטיל 27 חודשי מאסר, שכללו הפעלת 3 חודשי מאסר על תנאי. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (מרכז) 9854-01-24 זערור נ' מד"י (לא פורסם) נדחה ערעור הנאשם עליו הוטלו 18 חודשי מאסר, בגין גניבת רכב בצוותא, חבלה במזיד ברכב, נהיגה פוחזת ללא רישיון ונהיגה וביטוח, תוך שהייה שלא כדין בישראל. כשזוהה על ידי שוטרים, האיץ את מהירות נסיעתו ל-151 קמ"ש, ונסע לעבר שוטר שנאלץ לירות לעבר גלגלי רכבו. בית המשפט קמא קבע כי המתחם נע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם הטיל עליו 18 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 12230-01-20 מד"י נ' טקאטקה (5.7.20) הורשע הנאשם בקשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא, נהיגה פוחזת, שהייה שלא כדין, ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בעת נהיגתו ברכב הגנוב, סטה אל מעקה בטיחות, התנגש בעוצמה בניידת בה ישבו שוטרים, והמשיך בנסיעה, עד ששוטר נאלץ לירות באוויר, ואף לפתוח את דלת הרכב על מנת לשלוט בהגה ולעצור אותו. לנאשם לא היה עבר פלילי, וגילו היה צעיר. הוטלו 18 חודשי מאסר. בת"פ 9638-10-22 מד"י נ' היכל (14.3.23) הורשע הנאשם בגניבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נהיגה פוחזת, ושהייה שלא כדין בישראל. במעשיו נמלט משוטרים, גרם לתאונת דרכים עם 2 רכבים חולפים, התנגש בניידת וגרם חבלה לשוטר שישב בה. התביעה טענה כי המתחם ההולם נע בין 20 ל-36 חודשי מאסר, אך בית המשפט קבע כי המתחם נע בין 15 ל-28 חודשי מאסר. בשל עברו הפלילי, הוטלו עליו 17 חודשי מאסר.

בנוסף, ניתן לראות: ת"פ 11423-07-15 מד"י נ' זינציקובסקי (5.1.17); ת"פ 11397-04-23 מד"י נ' אבו אלעישי (1.2.24); ת"פ 46194-08-17 מד"י נ' שוויקי (3.3.22). בעניינינו, הנאשם גנב רכב במטרה להסיעו לשטחי יו"ש, אך נחסם על ידי שוטרים שהניחו מחסום דוקרנים. בתעוזתו, עלה על הדוקרנים ונסע לאחור, תוך שפגע בניידת בה ישב שוטר, ובכך סיכן את חייו. גם כשפתח שוטר אחר את דלת הרכב ודיבר אליו, המשיך לנהוג בפראות מסוכנת, בכך שהחל בנסיעה לאחור במטרה להימלט, ופגע שוב בניידת. כתוצאה ממעשיו, נגרם מכאוב לשוטר. גם כשניסו לעצרו, התנגד והשתולל.

מכלול הנסיבות מחייב קביעת מתחם שייתן ביטוי לחומרת המעשים, אך לצד זה לא מצאתי תימוכין למתחם כה מחמיר כפי שהציגה התביעה, שכן אף במקרים אליהם הפנתה היא, הוטלו עונשים מקלים יותר. מצד שני, אף ההחלטות שהציג ב"כ הנאשם אינן יכולות לסייע, שכן עניינן בנסיבות קלות יותר. כך, בת"פ 38335-09-21 מד"י נ' אמיר (18.2.24) התקיימו שיקולי שיקום משמעותיים וניתנה המלצה שיקומית מאת שירות המבחן, על כן הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות; בת"פ 17553-03-22 מד"י נ' אבו רזק (5.2.24) דובר בנאשם ללא עבר פלילי, שהורשע בגניבת רכב בצוותא ללא עבירות נוספות כבענייננו, ומטעמים אלה נגזרו עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ברי כי נסיבות מקלות שכאלה לא מתקיימות בענייננו.

ועוד אזכיר כי בעת מעצרו נתפסו ברשות הנאשם סמים מסוכנים, מסוג הירואין וקוקאין, בכמות מצטברת המקימה חזקה לפיה הוחזקו שלא לשימוש עצמי. אלא שהתביעה ייחסה לנאשם עבירה של החזקה לשימוש עצמי בלבד, וככל הנראה החלטה זו מושתתת על נסיבות ראייתיות. משכך, אני מוצאת כי יש לקחת את עבירת הסמים בחשבון במסגרת קביעת המתחם ההולם לאירוע, אך אין בה כשלעצמה כדי להשפיע על המתחם לחומרא. לאור כל אלה, ובשים לב למדיניות הענישה והעדר נסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

לנאשם עבר פלילי מכביד, שעיקרו בעבירות רכוש. עוד בשנת 2003 נדון בגין עבירות פירוק כלי רכב וקבלת חלקי רכב גנובים והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות. בהמשך נדון בגין עבירות הפרעה לשוטר והחזקת סמים והוטל עליו מאסר על תנאי. בשנת 2009 נדון בגין שורה ארוכה של עבירות גניבת כלי רכב והוטל עליו מאסר בן 24 חודשים. בשנת 2011, נדון בגין עבירות גניבת רכב, נהיגה פוחזת והפרת הוראה חוקית, אז הוטלו עליו 11 חודשי מאסר, והופעלו מאסרים על תנאי כך שבסך הכל ריצה 21 חודשי מאסר. בשנת 2015 הוטלה עליו ענישה שיקומית בגין עבירות גניבת כלי רכב. לאחרונה נדון בשנת 2017 בגין פריצה לרכב והוטלה עליו ענישה מקלה שכללה מאסר על תנאי וצו מבחן. בנוסף, במהלך שנים, צבר הנאשם הרשעות רבות בעבירות תעבורה, ובין היתר הורשע בשנת 2008 בנהיגה תחת השפעת סמים.

העבר הפלילי יישקל לחומרא, אך לצדו חשוב לציין את מאמצי הנאשם לשיקום על פני השנים האחרונות, כפי שהובא בתסקירי שירות המבחן.

אזכיר כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח בגין תיק זה, על פני כ-3 חודשים, שהם תקופה משמעותית. לאחר מכן, שוחרר בחסות שרות המבחן לקהילה הטיפולית "אילנות", ועבר תהליך עמוק במשך שנה ושלושה חודשים. הנאשם הגיע לשלב מתקדם ביותר בתכנית השיקום, שבו אמור היה להשתלב בהוסטל בוגרים, אך מעד בכך שבעת שובו מחופשה בבית, הציג דגימת שתן מזויפת. בעקבות זאת, בחר על דעת עצמו לעזוב את הקהילה, ומאז חלה נסיגה בתהליך השיקום. ואולם, גם בתקופה שלאחר מכן, לא שב לבצע עבירות, הגם שנמצאו שרידי סם בבדיקות השתן שמסר. גורמי הטיפול העלו ספקות לגבי מידת יציבותו בטיפול האמבולטורי אליו פנה במסגרת היחידה להתמכרויות, וסברו כי נדרשת מסגרת טיפולית מקיפה יותר, בדמות הוסטל, אך כתנאי לכך הוא נדרש לשוב ולעבור גמילה פיזית באישפוזית.

באותו שלב, הנאשם גייס כוחות, ועבר בשנית טיפול באישפוזית אותו סיים בהצלחה, למרות הקושי הכרוך בכך. לאחר מכן, שולב בהוסטל "אביבים", אך למרבה הצער, זמן קצר לאחר מכן הוחלט להפסיק את הטיפול בו. אכן, בסופו של יום הביעו גורמי הטיפול בהוסטל ובשירות המבחן עמדה מסתייגת ממצבו של הנאשם, ולמרות התקופה הארוכה בה שהה בקהילה, העריכו כי הוא נעדר בשלות ומוטיבציה להתמסר לטיפול, והפרוגנוזה להצלחת הליך השיקום בעניינו נמוכה. עוד עלה כי נדרשת לו מעטפת של טיפול פנימייתי, ואין די במסגרת האמבולטורית בה שילב עצמו, ביחידה להתמכרויות ובמסגרת N.A. הערכה בעייתית זו, כמובן אינה מאפשרת לראות את הנאשם כמי שהשתקם. ואולם, אני סבורה כי התקופה המשמעותית בה שהה בקהילה הטיפולית תוך התקדמות מרשימה עד שלב ד', והעובדה שנטל על עצמו לעבור בשנית טיפול אינטנסיבי באישפוזית לאחר מעידתו, מעוררים הערכה. אין להתעלם מכך שהנאשם הקדיש עצמו לטיפול השיקומי תוך פרידה מבת זוגו וחמשת ילדיו לפרק זמן ארוך ביותר, וניתן להבין את הקושי שחווה ואשר הוביל להימנעותו מהתגייסות מלאה להשתלבות בהוסטל, למשך תקופה נוספת של פרידה ממשפחתו.

עוד יש להדגיש כי למרות שהופסקה תכנית הטיפול בחסות שירות המבחן, השתלב הנאשם בעצמו ביחידה להתמכרויות, ומאז שוחרר מן המעצר לא הסתבך בפלילים. לדיון האחרון בעניינו, הופיע כשהוא מלווה על ידי חבריו מקבוצת ה-N.A. אשר עודדו אותו להמשיך בטיפול השיקומי, וניתן היה להתרשם מחשיבות העניין עבורו. מזה כחצי שנה, הנאשם ממשיך בעבודתו ועל פי מכתב שהוגש, מביעים מעסיקיו שבעות רצון ממנו, מה שמלמד על יציבות וחיוניות בחייו.

בסופו של יום, היות שהנאשם לא השלים את התהליך בחסות שירות המבחן, שומה עלינו להתייחס למצבו באופן זהיר, אך לצד זה ראוי הוא להתחשבות בשל הישגיו ומאמציו. לפיכך, אני סבורה כי יש להטיל עונש ברף הנמוך של המתחם. סופו של דבר, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים או נהיגה פוחזת.
- ד. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יעבור עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

ה. תופעל פסילה על תנאי בת 3 חודשים שהוטלה בת"ד 9822-04-20.

ו. פסילה בפועל למשך 6 חודשים, במצטבר לפסילה שהופעלה. הפסילה תחל עם שחרורו מן המאסר לאחר שהצהיר לפני כי אין לו רישיון.

ז. פיצוי כספי לשוטרים אבדלינוב וסגל בסך 1,000 ₪ כל אחד, אשר יופקד במזכירות בתוך 60 יום.

ח. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך 1,500 ₪, אשר יופקד ב-3 תשלומים שווים החל מיום 1.5.25 ובכל 1 לחודש עוקב. פיקדונות יוחזרו בכפוף לכל הוראה חוקית.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"ה, 23 מרץ 2025, במעמד הצדדים.